

Verzoeker, van Nederlandse nationaliteit, is in maart 1980 door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf vanwege de moord op een zesjarig meisje op Curaçao. Het cassatieberoep van verzoeker werd in november 1980 door de Hoge Raad verworpen. Een door verzoeker ingediend herzieningsverzoek is in april 1982 door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie afgewezen. Verzoeker heeft ten minste dertien gratieverzoeken ingediend, die allen zijn afgewezen. Verzoeker is oorspronkelijk gedetineerd geweest in de gevangenis Koraal Specht (later: Bon Futuro) op Curaçao. De eerste dertien jaar van zijn gevangenisstraf stonden in het teken van gewelddadige of drugsgerelateerde incidenten. Rond 2000 is verzoeker op zijn verzoek overgebracht naar het Korrektie Instituut Aruba (KIA). Als gevolg van extreme weersomstandigheden eind 2010 en begin 2011 hadden sommige cellen van het KIA last van overtollig regenwater. Meer dan honderdvijftig gedetineerden, waaronder verzoeker, hebben daarop een kort geding aangespannen tegen het land Aruba. In april 2011 gaf het Gemeenschappelijk Hof van Justitie opdracht aan het land Aruba om binnen zes maanden voorzieningen te treffen waardoor de cellen niet langer zouden bloot staan aan de weersinvloeden. In november 2011 werd het Wetboek van Strafrecht van Curaçao gewijzigd. Artikel 1:30 bepaalt sindsdien dat de levenslang gestrafte na twintig jaar van zijn of haar gevangenisstraf voorwaardelijk in vrijheid wordt gesteld indien naar het oordeel van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie verdere onvoorwaardelijke tenuitvoerlegging geen redelijk doel meer dient. Het Hof houdt daarbij in elk geval rekening met de positie van het eventuele slachtoffer of directe nabestaanden en het gevaar dat de veroordeelde alsnog zal recidiveren. Mocht het Hof niet overgaan tot invrijheidstelling, dan zal de situatie elke vijf jaar opnieuw worden beoordeeld. Op basis van meerdere (psychiatrische) rapporten besloot het Gemeenschappelijk Hof van Justitie op 21 september 2012 om de levenslange gevangenisstraf van verzoeker te laten voortduren. Verzoeker klaagt bij het Hof dat de levens-lange gevangenisstraf en de detentieomstandigheden in zowel de Koraal Specht als in het KIA in strijd zijn met artikel 3 EVRM (verbod van foltering). Voorts stelt verzoeker, onder verwijzing naar artikel 5 lid 1 en lid 4 EVRM (recht op vrijheid en veiligheid), dat er geen causaal verband meer bestaat tussen zijn voortdurende detentie en de originele veroordeling en dat er geen mogelijkheid tot tussentijdse toetsing van zijn gevangenisstraf bestaat. Daarnaast stelt hij dat hem geen effectief rechtsmiddel openstaat in de zin van artikel 13 EVRM en dat het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, verantwoordelijk voor de in 2011 geïntroduceerde tussentijdse toetsing, geen onafhankelijk en onpartijdig gerecht is in de zin van artikel 6 EVRM (recht op een eerlijk proces).

Het Hof overweegt allereerst dat een levenslange gevangenisstraf verenigbaar is met artikel 3 EVRM indien er de jure en de facto een mogelijkheid tot vervroegde vrijlating bestaat en er een mogelijkheid tot periodieke herziening is. Daarbij merkt het Hof expliciet op dat de weigering om een levenslang gestrafte vrij te laten, op grond van de overweging dat betrokkene nog steeds een gevaar voor de samenleving vormt, toelaatbaar is. Staten hebben de positieve verplichting om maatregelen te nemen teneinde de samenleving te beschermen tegen gewelddadige criminaliteit. Deze positieve verplichting wordt niet minder met het verloop van tijd. Aangezien in 2011 de mogelijkheid tot tussentijdse toetsing is geïntroduceerd in het Wetboek van Strafrecht van Curaçao, en deze toetsing ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, oordeelt het Hof dat de levenslange gevangenisstraf van verzoeker niet in strijd is met artikel 3 EVRM. Wat betreft de klachten over de detentieomstandigheden, verklaart het Hof de klacht over de onmenselijke behandeling in de gevangenis op Curaçao niet-ontvankelijk omdat de nationale rechtsmiddelen op dit punt niet zijn uitgeput. De klachten over de detentieomstandigheden in de gevangenis op Aruba zijn volgens het Hof onvoldoende onderbouwd. Een enkele verwijzing naar een kritisch rapport van het Committee for the Prevention of Torture volstaat niet. Verzoeker heeft een kort geding aangespannen over het regenwater in de cellen van het KIA, maar heeft niet weersproken dat hijzelf niet geplaatst was in een dergelijke cel. Wat betreft het aanbod van psychiatrische behandeling merkt het Hof op dat hiervan sprake was gedurende verzoekers verblijf in Koraal Specht. Deze behandelingen stopten toen verzoeker werd overgeplaatst naar het KIA, maar dit gebeurde op zijn eigen verzoek. De overige klachten worden door het Hof kennelijk ongegrond verklaard.